

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sva prava pridržana. Dopuštenje za ponovno objavljivanje ovog sažetka dano je isključivo u svrhu uključivanja u HUDOC bazu podataka Suda.

© Office of the Agent of the Republic of Croatia before the European Court of Human Rights. All rights reserved. Permission to re-publish this summary has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© Bureau de l'Agent de la République de Croatie devant la Cour européenne des droits de l'homme. Tous droits réservés. L'autorisation de republier ce résumé a été accordée dans le seul but de son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

VON HANNOVER protiv NJEMAČKE

(članak 8.)

Presuda od 24. lipnja 2004. godine

ČINJENICE

Podnositeljica zahtjeva je Caroline von Hannover, najstarija kći princa Rainiera III od Monaka. Njezina službena rezidencija je u Monaku, ali većinu vremena živi u Parizu. Kao član obitelji princa Rainiera, podnositeljica zahtjeva je predsjednica određenih humanitarnih i kulturnih zaklada, te predstavlja vladajuću obitelj na nekim događajima. Međutim, ona ne obnaša niti jednu funkciju za državu Monako, niti za njene institucije.

Njemački časopisi *Bunte*, *Freizeit Revue* i *Neue Post*, objavili su nekoliko fotografija podnositeljice zahtjeva (radi se o tri serije spornih fotografija objavljenih u razdoblju od 1993. do 1997. godine). Te fotografije su prikazivale podnositeljicu zahtjeva: u društvu sa glumcem Vincentom Lindonom u zadnjem dijelu dvorišta jednog restorana, dok sjedi na konju, sa njezinom djecom (Pierre, Andrea, Charlotte), u kupovini sa tjelohraniteljem, u društvu sa princem Ernstom Augustom von Hannoverom na sajmu konja, odnosno dok igraju tenis, te podnositeljicu u *Monte Carlo Beach Club-u*, obučenu u kupaći kostim i omotanu ručnikom, kako se spotiče na nešto i pada na tlo.

Podnositeljica zahtjeva je pred općinskim sudom u Hamburgu zatražila zabranu objavljivanja spornih fotografija jer je time povrijeđeno njezino pravo na zaštitu osobnih prava i njezino pravo na zaštitu privatnog života. Općinski sud je uvažio njezin zahtjev samo u odnosu na daljnju distribuciju časopisa u Francuskoj. U odnosu na distribuciju časopisa u Njemačkoj sud je ponovio da se na ovaj slučaj primjenjuje njemačko pravo, prema kojem podnositeljica zahtjeva, kao istaknuta predstavница modernog društva „*par excellence*“, mora tolerirati ovu vrstu publiciteta. Nadalje, sud drži da podnositeljica zahtjeva nije dokazala legitimni interes koji bi opravdao zabranu daljnje publikacije, te da su sve fotografije snimljene isključivo na javnim mjestima.

Podnositeljica zahtjeva žalila se na presudu žalbenom sudu u Hamburgu, koji je potvrdio odluku općinskog suda. Na tu presudu žalila se Saveznom sudu pravde, koji je djelomično usvojio njezin zahtjev, u odnosu na zabranu daljnje publikacije fotografija na kojima se nalazi u društvu Vincenta Lindona, uz obrazloženje da je zaštita privatnosti osigurana i izvan nečijeg doma, ako se osoba nalazi na osamljenom mjestu – daleko od očiju javnosti (...). Ostatak zahtjeva je odbijen.

Žalbu na ovu presudu podnositeljica je uputila Saveznom ustavnom sudu, koji je djelomično usvojio njezin zahtjev, u odnosu na zabranu daljnje publikacije fotografija na kojima se nalaze ona i njezina djeca.

U zahtjevu koji je uputila Europskom sudu za ljudska prava podnositeljica zahtjeva tvrdi da su odluke njemačkih sudova povrijedile njezino pravo na poštivanje privatnog i obiteljskog života, zajamčeno člankom 8. Konvencije.

ODLUKA SUDA

Europski sud za ljudska prava presudio je da je došlo do povrede članka 8. Konvencije u odnosu na dio podnositeljičinog zahtjeva koji se odnosi na fotografije i popratne članke objavljene u časopisu *Bunte* (dok sjedi na konju, u kupovini, sa Vincentom Lindonom u restoranu, u vožnji na biciklu, u kupovini sa tjelohraniteljem, na skijanju u Austriji, sa princom Ernstom Augustom von Hannoverom i sama dok napušta rezidenciju u Parizu, sa princom Ernstom Augustom von Hannoverom dok igraju tenis, odnosno dok spuštaju svoje bicikle) te na fotografije i popratne članke objavljene u časopisu *Neue Post* (podnositeljica kako se spotiče na nešto u *Monte Carlo Beach Club-u*).

U ostalom dijelu zahtjeva podnositeljice Sud je ponovio svoju odluku iz odluke o dopuštenosti od dana 8. srpnja 2003. godine.

OBRAZLOŽENJE

Sud smatra da objavljivanje fotografija podnositeljice zahtjeva, putem raznih njemačkih časopisa, i to bilo nje same ili s drugim osobama, spada u domenu njezinog privatnog života. Međutim, iako pravo na slobodu izražavanja također obuhvaća objavljivanje fotografija, ovo je područje u kojem je zaštita prava i ugleda drugih od posebne važnosti. Ovaj slučaj se ne odnosi na širenje nekih ideja, nego slika koje sadrže vrlo osobne ili čak intimne informacije o pojedincu.

Sud smatra da je u traženju ravnoteže između zaštite privatnog života i slobode izražavanja odlučujući faktor učinak koji objavljene fotografije i članci imaju u stvaranju mišljenja od interesa javnosti. Razlika je između iznošenja podataka o jednom političaru čije mišljenje može imati utjecaja na mišljenje javnosti i iznošenja pojedinosti iz privatnog života osobe koja ne obnaša niti jednu službenu funkciju. Dakle, u ovom slučaju fotografije nisu imale takav učinak s obzirom da podnositeljica zahtjeva ne obnaša niti jednu službenu funkciju, a fotografije i popratni članci se isključivo odnose na pojedinosti iz njezinog privatnog života.

Nadalje, Sud smatra da javnost nema legitimni interes da zna gdje se podnositeljica zahtjeva nalazi i kako se obično ponaša u svom privatnom životu, pa čak ako se pojavljuje na mjestima koje se ne mogu uvijek opisati kao osamljena i usprkos činjenici da je ona jako dobro poznata u javnosti. Čak da takav interes i postoji, kao što postoji poslovni interes časopisa da objavljuju fotografije i popratne članke, u ovom slučaju ti interesi moraju popustiti pred pravom podnositeljice zahtjeva na djelotvornu zaštitu njezinog privatnog života.

Na kraju, po mišljenju Suda, kriteriji ustanovljeni pred domaćim sudovima nisu bili dovoljni u osiguranju djelotvorne zaštite privatnog života podnositeljice zahtjeva, te ona i dalje treba imati „legitimna očekivanja“ u zaštiti i poštivanju njezinog privatnog života.

Uzimajući sve navedeno u obzir, Sud smatra da njemački sudovi nisu postigli poštenu ravnotežu između zaštite privatnog života i slobode izražavanja.